Nešťastný dům Habsburgů.

Truchlivý konec císařovny rakouské Alžběty mimoděk uvedl na paměť všecky ty rány, jež zasáhly v rychlém postupu panovnickou rodinu Habsburgů. Osud císařovnin je pouze korunou života přetékajícího soužením a tragédií.

Nejtraplivější truchlohrou domu Habsburgů, vypravuje New York Herald, byla domnělá sebevražda r. 1889 arcivévody Rudolfa Františka Karla Josefa, syna císařova a dědice trůnu, na němž všecky naděje císařského domu spočívaly. Tato afféra známa je nyní jako drama Meyerlingské. O tragédii dostalo se na veřejnost několik vylíčení, ale skutečná fakta nebudou snad nikdy známa nikomu mimo císařský dům.

Arcivévoda zamiloval se vášnivě do baronky Vetserové, krásné mladé dívky, jež opětovala jeho lásku. Chtěl vejíti s ní ve spojení tajným manželstvím, avšak otec jeho odepřel k tomu svého svolení. Večer 29. ledna arcivévoda setkal se s baronkou v myslivně nedaleko zámku Meyerlingu.

Ráno oba nalezeni byli mrtvi, ležíce vedle sebe. Říkalo se, že baronka požila jedu a že se princ zastřelil.

Jiná historka vypráví, že hajný šel do domu, kde princ dlel, aby se poptal ohledně veliké honby, která měla býti odbývána. Zabušil hlasitě na dvéře. V tom okno se otevřelo, z něho vyskočil nějaký muž a utíkal. Hajný namířil a vypálil. Uprchlík padl a když hajný přišel k němu poznal, ku své hrůze, korunního prince, jenž omdlel. Náboj vnikl arcivévodovi do ramena. Hajný povolal pomoc a za přispění ještě jednoho muže donesl prince do myslivny.

Baronka, vidouc prince v bezvědomí a krvácejícího z rány, domnívala se, že je mrtev. Okamžitě chopila se svého cestovního vaku a vytáhla malou láhvičku. Než jí mohlo býti zabráněno, vypila obsah a klesla mrtva k zemi.

Brzy potom princ se vzpamatoval a byl vzat na svůj vlastní rozkaz do zámku Meyerlingu. Tam poslal svého komorníka ze světnice, kde byl uložen a vypálil si osudnou ránu do hlavy.

Dopisy princovy i barončiny, nalezené po tragédii, vyvracejí toto vylíčení a poukazují k umluvené sebevraždě obou. A mimo to je několik svědků, kteří praví, že viděli těla prince a baronky ležeti vedle sebe.

Muž jmenem Johan Tranquilein, známý přezdívkou 'baron Schau', jenž zemřel na Wardově ostrově po kariéře bezuzdného hýření ve Spojených Státech, tvrdil, že vezl korunního prince do Meyerlingu v den tragédie a vyprávěl velmi rozdílnou historku o princově smrti. Vezl prý prince a veselou družinu přátel do Meyerlingu. Žádné dámy nebyly ve společnosti.

Večeře byla prostřena v zámku Meyerlingském a během hýření baronka Vetserova náhle vešla do jídelny a s planoucíma očima tázala se prince, zda-li je to pravda, že ji zavrhl. Princ, po krátkém mlčení, odpověděl, že otec jeho nechce dovoliti žádných dalších styků mezi ním a baronkou. Ženština tasila po té revolver a vypálila po Rudolfovi.

Kule zranila jej pouze lehce a on chytil rozvášněnou baronku do náručí. Ona však obrátila zbraň proti sobě a způsobila si smrtelnou ránu. Příbuzný barončin vyskočil pak a mrštil plnou silou lahví šampaňského prince do hlavy. Týž klesl k zemi a zemřel. Milenci byli po té položeni vedle sebe na pohovku a všichni svědkové hrozné scény zapřísáhnuti k mlčenlivosti.

Dvůr ovšem ututlal afféru pokud jenom možno bylo a tak historka princova skonu nikdy nebyla pravdivě vylíčena.

Jinou hroznou ranou Habsburgů byla smrt Maxmiliána I. v Mexiku, jenž vzdal se velení nad císařským loďstvem za účelem založení vlastního trůnu. Svržení cizinského vládce a poprava jeho těmi, které on chtěl podmaniti, jsou věci historie. K tomu připojilo se šílenství jeho ženy, Carlotty, a skandál, jaký vyvolalo rozházení její velikého jmění jinou královskou osobností.

Zmizení arcivévody Jana, když byl uzavřel sňatek s hezkou rakouskou zpěvačkou, bylo jinou příčinou žalu. On byl jedním z nadaných členů habsburské rodiny, ale svéhlavostí svojí připravil se o všecky titule. Nechtěl se podvoliti vůli císařově a konečně, když byl vypovězen ode dvora, koupil obchodní loď a začal život sám pro sebe. Loď úplně zmizela a nejspíše stroskotána byla na moři.

Příbuznou duší byl arcivévoda Jindřich, nejmladší syn zemřelého arcivévody Rainera, místokrále Lombardského. Byl generálem v armádě a když meškal v Štýrském Hradci, seznámil se se slečnou Hofmanovou, divadelní zpěvačkou, s měsíčním služným 50 zlat. Dívka nebyla žádnou velikou zpěvačkou. Poslední úloha její byla Pamely ve "Fra Diavolo." Avšak ona byla hezká, bystrá, pravé vídeňské děvče, a nade všecko, bezúhonná v chování a způsobech.

Arcivévoda dvořil se jí a když přinucen byl súčastniti se tažení do Italie, slíbil, že si ji vezme, vyvázne-li životem a slibu svému věrně dostál. Císař zuřil, vztekal se a činil všecko ve své moci, aby zpět získal "pobloudilce", avšak veškeré snahy jeho byly marny. Arcivévoda Jindřich přísahal, že věren bude slečně Hofmanové a všecky mocnosti v křesťanstvu nemohly jej přiměti, aby ji opustil.

Všecko, co mohl František Josef dělati, bylo zbaviti arcivévodu jeho vojenské důstojnosti a vypověděti jej. Sňatek uzavřen byl 4. února 1868 a až do roku 1889 neprojevil císař žádných známek usmíření. V roce tom dovolil arcivévodovi představiti mu ženu a dceru jeho a tak rodinná hádka skončena.

Útrapy císařského domu rozmnožily se po smrti Rudolfově nesnázemi ve vyhledání následníka císařova. Karel Ludvík, bratr jeho, pokládán byl za slabocha, morálního i intelektuálního, ačkoli obdařen je nízkou vychytralostí. Není nikterak mužem, jenž pochopiti mohl by problémy rakousko-uherské říše. On vzdal se nároků na trůn ve prospěch svého syna, Františka Ferdinanda a tak odstranil jednu překážku, avšak jenom aby jinou uvedl v život, neboť František Ferdinand je nevědomec, postrádající všech lepších citových a duševních vlastností. Skandál a ostuda následovaly jej po celém Rakousku i Uhersku.

Ve Španělsku byla jiná příčina zármutku. Tam královna-vladařka, dcera arcivévody Karla Ferdinanda, bratrance císaře Frant. Josefa, byla nucena patřiti, jak nejkrásnější část dědictví její syna byla urvána a žila ve strachu, že španělský lid sám vyvstane proti ní a smete jí i dítě její s trůnu.

To jsou některé věci, jež hořkostí plnily dny Františka Josefa a jež v život císařovny Alžběty vnesly mnoho zármutku, který zlo doléhal na ni v posledních létech.

Měsíc září v dějinách Rakouska.

Z Národních Listů ze dne 3. září.

Měsíc září má v pohnutých dějinách novodobého Rakouska již svůj historický význam. Jako by po letních prázdninách vždy opět měsícem tím počínal i v politice rakouské nový zápis do školy budoucnosti.

Dne 20. září 1865 vyšel onen památný manifest císaře Františka Josefa I. k národům rakouským, kterýmž se jim ohlašovalo, že pro nepoddajný odpor Maďarův nelze více v uskutečnění celoříšského parlamentu monarchie doufati, pročež zastavuje se platnost posavadní ústavy únorové a s tou i činnost vídenského parlamentu ("užšího rajchsrátu"), aby se zatím s Uhry podniklo státoprávní a ústavní vyrovnání, jehožto výsledky že budou předloženy před rozhodnutím císařovým na posouzení zákonným zástupcům ostatních království a zemí, aby císař "slyšel a uvážil i jejich rovnocenný výrok."

Známo, kterak zatím katastrofa kralo-hradecká vedla ku zcela jinému, netušenému skončení dramatu. Vlivem Beustovým nabyla ve Vídni vrchu myšlenka, vyrovnati se s Maďary tím způsobem, že Němcům zachová se nadvláda nad Slovany v zemích před Litavou, jako Maďarům za Litavou. Od let 1867 do 1870 byli Slované rakouští v pravém slova smyslu od německých vlád tlačeni ke zdi. Teprve v předvečer války německo-francouzské nahlédlo se, že jest toho martyria Slovanův již trochu přes příliš a hr. Potockým nastal obrat v pravo.

Již královským poselstvím ze dne 25. srpna 1870 slibováno národu českému, že přání jeho, aby se předsevzala revise vztahů království českého k veškeré říši, jest předmětem bedlivého uvažování vlády, která bude pilně k tomu přihlížeti, aby se tomuto přání ve srovnalosti s potřebami a na základě konstitučního vespolného práva a rovné spravedlnosti ku všem částem vyhovělo.

Když však sněm český těmito povšechnými sliby se nespokojil, alébrž odvolávaje se na vlastní státní právo království českého, vykonání voleb do rady říšské odmítl, — došlo ho nové poselství královské ze dne 26. září 1870, jehož význam nebyl dosud v současných politických dějinách náležitě osvětlen.

V památném tom manifestu císaře Františka Josefa I., sepsaném pod dojmem osudné bitvy sedanské, pravilo se doslovně:

"My jsme sobě dobře vědomi lesku, jímžto koruna Našeho království českého vážnost a moc mocnářství obestřela. My jsme se také na tom ustanovili, království tomu znovu nedílnost a neodcizitelnost země nezrušitelně, písemně stvrditi a tak jako u Našich osvícených předků má korunováním korunou českou Našemu vnitřnímu spojení s národem českým (mit dem Volke Boehmens) zářící význam dáti. — Avšak připomínáme sněmu, že poměr země k mocnáři, jakož i vztahy k ostatní říši, v jakéž zejmena sankcí pragmatickou Čechy vešly, zavírá v sobě netoliko povinnosti koruny, alebrž i hojně její práv, kteráž se vykonávala pouze skrze osobu společného panovníka. S radostí vzdali jsme se výhradnosti tohoto vykonávání, když jsme v souhlasu s přáním a potřebami národů projevili vůli svou, zavésti ve státní právo monarchie zásady vlády konstituční.

Ochrana a záštita, jakouž plná naše moc císařská království českému vždy skýtala, nemá býti zmenšena účastenstvím, jako by sněm český měl při nejdůležitějších výkonech života státního společně s ostatními národy říše. My jsme milerádi ochotni každého času slušným přáním veškeru Naši pozornost věnovati a jakž jsme již opětovně projevili, že jsme nakloněni podrobiti poměry našeho království českého ku celistvé říši revisi.

Nic nemůže nám více na srdci ležeti jako trvalé uspokojení Našeho českého národa ("Unseres boehmischen Volkes"). My nikterak nezneuznáváme, že jsou tu politování hodné zmatky v právu veřejném, kteréž udály se těžkými krisemi vnitřními.

Avšak ze zmatku a sporu vzniká jako pevný bod Naše císařské slovo ze dne 20. října 1860, slovo diplomu tomu připojených státních zákonů základních ze dne 26. února 1861 a 21. prosince 1867. Znamenalo by setříti se slova toho velebu slavného závazku koruny, znamenalo by zaměniti pevnou a zabezpečenou půdu právní s výchvěvy pochybných sporných a sobě odporujících nároků, kdyby se ode všech vytoužené srozumění chtělo provésti na jiném základě, než-li na půdě platné ústavy. Zastupitelstvu Našeho království dána jest plná příležitost, aby přání a potřeby země platně vyslovilo. Sněm český budiž tím jist, že mu vláda způsobem loyálním bude nápomocna.... Odepře-li však vstoupiti na půdu, kterou ústava oprávněným požadavkům všech otevřela, uvalí na sebe zodpovědnost, jejížto míra vzrůstá s vážností historického vývoje. Vskutku, jest to následků plný význam chvíle této, k němuž chceme opětně pozornost sněmu království českého obrátiti."

Sněm český však nedůvěřoval vládě Potockého, že, dostavši nás na radu říšskou, věrně a poctivě postarala se tam o vítězství našeho dobrého práva a proto neopustil jeho půdy pevné a odepřel znovu krok na kluzkou půdu vídeňského parlamentu. Pevnost ta patrně ve Vídni imponovala, jakož výbuch prušáckého ducha v německu rakouském varoval: zkrátka, po zmaru pokusu Potockého nadešla éra Hohenwartova a s tou proslulý reskript královský ze dne 14. září 1871, jehož znění památné chová veškeren národ náš podnes v tak živé paměti, že netřeba ho zde reprodukovati. Domnívali jsme se tehda státi na prahu vítězství a slavné korunovace svého dobrého práva.

Než jak velký a krásný byl náš sen, tak děsné bylo náhlé z něho procitnutí. Osmý listopad roku 1871 připadal nám jako opětování 8. listopadu 1620.

Následovalo sedm let útisků a protivenství neslýchaného, až opět v měsíci září 1879 nadešel veliký obrat v dějinách Rakouska. Dne 23. září 1879 vůdcové staročeští se šlechtou historickou důvěřujíce pevně, že nová vláda (Taaffova) vytkla si za cíl uskutečniti rovné právo všech národův a způsobiti smír mezi nimi, vzdali se svého 16letého odporu proti půdě parlamentu vídeňského, svinuli na ten čas prapor státoprávní a přiměli klub poslancův českých ku pouti do Vídně, z níž nemělo býti více návratu. Ale téhož dne 23. září 1879 meškal také Bismark ve Vídni a uzavřel tam s Rakouskem onu allianci proti Rusku a Francii, jež přibráním Italie do spolku vyspěla v proslulý trojspolek, jehož následků zakusila Evropa dvacetiletým zbrojením bez míry a konce, až svrchované nebezpečí stavu toho přimělo cara Mikuláše II. ku věkoslavnému osvobozujícímu zvoání ze dne 24. srpna t. r.

Však nade všecky ostatní evropské národy věru nejkrutěji stížen byl následky Bismarkova díla náš národ český: neboť pod střechou trojspolkové té éry, ve stínu té světovládné moci Germánstva vybujela ve zdejším Němectvu myšlenka všeněmecká do nebývalé divokosti, roznítil se zde furor teutonský vládami rakouskými nezkárán a nespražen do žáru svrchovaně nebezpečného, ažtě vehnal Rakousko do nynější bezpříkladné ústavní a státní krise.

Nadešel opět měsíc září a podobá se, že bude opět měsím v dějinách Rakouska osudným. Povolujíc umíněnosti Maďarů, svolává právě vláda Thunova říšskou radu na den 26. září, aby jí předložila znovu známé předlohy o uherském vyrovnání a vyzvala ji císařským poselstvím k jich parlamentnímu projednání.

Než nálada Němců jest do té chvíle taková, že není ani pomyšlení na klidné jakés rokování, leč by dříve vláda před nimi úplně na kolena padla a nás i naše právo jim obětovala. Učiní toho? Či odolá německému terroru a domluví se s Maďary o vyrovnání pak sama? O to se chvíle té hraje a na tom závisí budoucnost politiky rakouské. Možná, že měsíc září roku 1898 bude v dějinách jejich znamenati obrat k lepšímu, možná ale též, že bude začátkem konců horších všeho tušení.

Nervosní ženy

a úsudek věhlasných lékařských autorit o příčině a původu toho.

V jedné z nedávných lékařských přednášek o nemocích žen pojednávající, dr. Hartman se vyjádřil takto: "Nervosní žena jest vždy churavou. Nějaký vliv, mnohdy dosti nepatrný, působí na její system a jest příčinou nemoci. Jestli jsou sliznaté blány ve zdravém stavu, jest obyčejně i zdravá žena. Každá z těch četných a choulostivých částí lidského těla obalena jest sliznatými blanami a nejlehčí záchvat blan těchto katarrhem, působí na ně tou měrou, že vyvozují oslabující výtoky, jež vedou k nervosnosti a konečnému vysílení. Pe-ru-na jest jediným lékem kdy vynalezeným, který v případech takových shledal jsem trvale působivým. Tisíce žen živoří následkem obecného neduhu, známého pod jmenem 'ženská slabost', který téměř v každém případu zaviněn byl katarrhem pohlavních ústrojí. Pe-ru-na vyléčí případy tyto rychle a trvale."—Pí. Lucy Lee, Naples, Texas, píše: "Těším se lepšímu zdraví nežli kdykoliv v mém životě. Nemohu Pe-ru-na dosti vynachváliti. Jest to nejlepší lék ve světě."

Nejnovější spis Dr. Hartmana, psaný výhradně pro ženy, pod názvem "Health and Beauty" zašle se zdarma když o něj dopíšete na The Pe-ru-na Drug Manufacturing Company, Columbus, Ohio.

Dva skvostné vlaky

....PO DRAZE....

UNION PACIFIC...

denně vysýlány do Denver a jiných měst Coloradských jsou:

The Colorado Fast Mail.

Vyjíždí z Omahy ve 4.35 odpoledne a přijíždí do Denver ve 2 55 ráno.

The Colorado Special.

Opouští Omahu v 11.55 večer a přijíždí do Denver ve 2.55 odpoledne.

Všechny vlaky tyto jedou nejčelnějšími městy dalekého západu. Písárnu a prodavače cestovních lístků dráhy této naleznete v čísle 1302 na Farnam ul. 100tf

Dr. C. Oxford

Přijímá návštěvy:

Od 9. do 12 hodin dopoledne a od 2. do 5. hodin odpol. ve svém přibytku na rohu

t91m2 17. a Vinton ul

H. Gifford M. D. - Geo. Bicknell M. D.

zkušení lékaři všech chorob

ZRAKU a SLUCHU

TEL. 739. | 1404 Farnam ul.

DT.84-6m OMAHA, NEBR

Dr. Chas. Rosewater

český lékař.

Office: 222 Bee Bldg., roh 17. ul. a Farnam. Telefon 504.

Obydlí: 2417 Jones ulice, roh 25té

Vezměte káru na Leavenworth ul.

Telefon 1217.

OMAHA, - - NEBR

Dr. E. Holovtchiner

český lékař.

Office na rohu 15. a Howard ul. Shely's Block, č. dveří 210.

Telefon 1438.

V písárně k nalezení od 10 do 12 hodin ráno, od 2 do 4 odpoledne a od 7 do 8 večer.

Obydlí v čísle 1619 Center ulice.

Telefon 1674.

Monarch... "BICYKLY"

nejlepší na světě za

..$35 až $60..

na mírné splátky

u klenotníka

A. B. HUBERMAN;

na 13té a Douglas ul.

Paní A. KRETSCHMER

RANHOJIČKA

a vyrabitelka české kořenné a bylinné masti (čtyři druhy) k vyhojení každé rány a bolesti na těle.

Obydlí: 1940 jižní 16. ul.

Velká krabička (5 uncí) této výtečné masti stojí 50 ctů. Na venkov zasýlají se nejméně dvě krabičky za $1.10 poštou.

O. D. Kiplinger,

na rohu 13té a Farnam,

....má největší výběr....

doutníků, tabáku

a vůbec všech potřeb kuřáckých ve městě.

Chas. Kaufman,

pojišťující jednatel a veřejný notář...

Zastupuje nejlepší pojišťující společnosti, prodává a kupuje majetek nemovitý, vydává přeplavní lístky z Evropy a do Evropy atd.

Půjčuje peníze na nemovitý majetek.

Písarna. Sev.záp. roh 13. a Douglas ul.

Objednejte si bedničku ....lahví....

Krug's kabinet ležáku

Jest to nejvýtečnější pivo pro domácnost a pro společenské pohostění. Vyrábí

Fred. Krug Brewing Co.,

1007 Jackson St.

TELEFON 420.

Krajané navštívivší Omahu neměli by opomenouti navštíviti

..hostinec..

roh 6té a Pacific ul.

(pouze block a půl východně od nádraží.)

řízený P. A. KŘEČKEM.

Výtečný Omažský ležák, dobrá vína, doutníky atd. naleznou tu hosté v hojné zásobě a mimo toho jsou v hostinci tomto bezpečni. 28tf

NAVŠTÍVÍTE OMAHU?

Jestli ano, nezapomeňte se zastaviti ve skvostně zařízeném hostinci a hotelu

J. ONDRÁČKA

v čísle 1222 jižní 13. ulice.

Mimo výtečné lihoviny a doutníky obdržíte tu velkou pohodlí, jako v každém hotelu prvé třídy. Jídla připravována jsou dle způsobu českého i amerického. Hostům z venkova věnuje se zvláštní pozornost a pohodlí jako u "Johna" nemáte nikde

Jediná dráha do Chicago,

která cestujícím poskytuje každodenní vlaky a jízdu do Chicago za světla denního, jest North Western dráha. Vlak vyjíždí z Omaha v 6:40 ráno a přijíždí v 8:15 večer téhož dne do Chicago. Vlak tento jest v popředí doby nynější a jest u cestujícího obecenstva omažského nejoblíbenějším. Jiné rychlovlaky vyjíždí každodenně do Chicago v 4:55 a v 6:55 večer. Cestovní lístky můžete obdržeti na Farnam ulici v čísle 1401, v městské písárně dráhy "The North Western Line"

JOSEF SLÁMA

zařídil skvostný

HOSTINEC

v čísle 612 jižní 13. ulice.

Výtečný Metzův ležák, pravá Korbelova vína, pravý francouzsky cognac, znamenitá stará whiska, jakož i pravá importovaná slivovice a doutníky ve větší zásobě, nežli kdekoliv jinde. nr-tf

PIERCE HOTEL

Český Hotel

a příští domov všech Čechů do Omahy zavítavších.

1320 Pierce ul., mezi 13. a 14. ulicí

—V ČESKÉ PRAZE.—

Novomodně zařízený a vším pohodlím opatřený. — Česká kuchyň.

Ceny mírné.

FRANCIS DIVIŠOVA, majitelka.

3

Český hostinec a restaurant

...na výstavišti...

Návštěvníkům výstavy odporučuji svůj skvostně zařízený český hostinec a restauraci

"PRAHU",

vedle Streets of Cairo. 3m

Karel H. Stiller.

Omaha Brewing Association

..PARK..

roh Sherman Avenue a Clark ulice.

Hudba každý večer a každou sobotu celé odpoledne.

Rodiny uctivě zve

Jos. Klepetka, *řiditel.*

Pijete dobré pivo?

Jestli ano, zajděte si na sklenici výtečného st. louiského ležáku k majiteli Národní Síně

J. Havlíčkovi

na rohu 13. a William ul.

Mimo výtečného ležáku, naleznete u něj vždy hojnou zásobu lihovin, Korbelova vína, jemných doutníků atd.

Při ruce dobrý zákusek.

Každého s úctou zve,

Josef Havlíček.

Výletní... snížené ceny

pro domoviny hledající, jakož i pro obchodníky ze St. Paul a Minneapolis, Minn., po North-Western tratích budou společností dráhy C. St. P. M. & O. ustanoveny na následující dny: 6. září, 20. září, 4. října a 18. října a sice do všech následujících států a territorií:

COLORADO, NEBRASKA, NORTH DAKOTA, OKLAHOMA, INDIAN TY., IDAHO, IOWA, OREGON, KANSAS, SOUTH DAKOTA, MINNESOTA, MICHIGAN, UTAH, WISCONSIN, MISSOURI a WYOMING

Na výletní tyto cestovní lístky může se každý vrátiti kterýkoliv úterý aneb pátek v běhu 21 dne po koupi téhož. Tyto snížené ceny, jakož i jiná kýžená vysvětlení, budou vám sděleny z následujících písáren:

Union Depot, 15. & Webster St. Omaha, Nebr.

395 Robert St., cor. 6th, St. Paul, Minn.

418 Nicollet Avenue, Minneapolis, Minn.

405 West Superior St., opp. Spalding. Duluth, Minn.

aneb dopište:

T. W. TEASDALE, G. P. Agt., St. Paul, Minn

DT102-13